

IRODALOM

Nadler Herbert: A Keleti- és Déli-Kárpátokban. Vadásznapló. (Dr. Vajna és Bokor cég kiadása, Budapest, IV., Váci-u. 28.)

Nem tudom megtagadni a mesterségemet még akkor sem, amikor egy-egy új vadászkönyv kerül a kezembe, és hiába akarok más szemüvegen nézni, mindig az erdész szemével látom az abban foglaltakat.

Nyugodt lélekkel merem állítani, hogy kevés vadászati munkát olvastam, amelyiket ebből a szempontból is olyan örömmel és élvezettel lapoztam volna végig, mint Nadlernek ezt a legutóbbi könyvét.

Egy-egy kedves leírás után behunyt szemmel magam előtt láttam azokat a sokszor elhanyagolt magashegységi vágásterületeket, amelyekhez közel 50 esztendő legkedvesebb emlékei fűznek. Az időjárást, a terepviszonyok nehézségeit a szerző olyan színesen írja le, hogy könnyen maga elé tudja képzelni az is, aki ezeken a részeken sohasem járt.

Megkapott az a szeretet, amellyel Nadler a nagyvad-vadászat igazi otthonáról, az erdőről ír.

Igen kellemesen érintett a *stílus kitűnő magyarsága*, a rövid és mégis sokat kifejező mondatok. De legjobban megfogott a könyv nyílt őszintesége. Az az őszinteség, melyikkel a szerző, aki mögött pedig igen értékes vadászmult áll, mindig beismeri, amikor hibáz, mégpedig nemcsak a lövés leadásával, de bizonyos mértékig vét a vadásziasság ellen is.

Meg tudom érteni és méltányolni is tudom, mert meggyőződésem az, hogy akik régóta járjuk puskával a vállunkon az erdőt, még egy fél század után sem vagyunk mentesek az ilyen hibáktól. Hiszen bennünket is éppen úgy hajt a vér, a nehézségek leküzdése utáni vágy, a cél elérése, mint a fiatalokat, s én nem hiszem, hogy legtökéletesebb vadászaink is mernék vállalni a kötelezettséget, hogy evvel az etikával szemben soha nem követnek el hibát. Aki maga is kinlódott nehéz terepen az időjárással, a nehéz megközelítéssel küzdve, az igen jól tudja, hogy eljön az az időpont, amikor a szenvedély lesz urrá az emberen és nem megfordítva.

A könyv kiállítása igazán tetszetős, s több mint 80. nagyon érdekes fénykép díszíti a könnyen olvasható, nagyon tiszta nyomású szöveget, amelyért a kiadót külön is dicséretet érdemel.

Melegen ajánlhatom mindenkinek, aki szereti a természetet és különösen a magashegységben szolgáló kartársainknak és vadászainknak hívom fel a figyelmét arra, hogy igen sokhelyt fognak a könyvben olyan részleteket találni, amelyekhez hasonlókat maguk is átéltek.

Bíró Zoltán.

HAZAI FOLYÓIRATOK.

A Magyar Mérnök- és Építész-Egylet Közlönye. (77. kötet. 1943.)

10. sz. — Gosztonyi Gy. dr.: Anyag, tér, forma és idő az építőművészetben. — Doktorics B.: Olcsóbb-e a Diesel-villamos mozdony üzeme a gőzmozdonyénál?

11. sz. — Rozinek A. A Szikla—Rozinek-féle lebegtető gázosításban lejátszódó folyamatok taglalása. — Bäcker Z. T.: Csőtapogató készülék vízcsöves kazánokhoz.

Értekezések. — Beszámolók. — v. Magyar Gy.: A tehermentesítés elvének alkalmazása a budapesti gyorsvasúton. — Gáll I. dr.: Hozzászólás vitéz Magyar Győzőnek a budapesti gyorsvasútról írt köz-

leményéhez. — *Ing. Enzweiler M. dr.*: A földalatti városi gyorsvasút. — *Ing. Rónai Gy. dr.*: A háromtengelyű teherkocsi, mint a vasúti tömegszállítás leggazdaságosabb eszköze.

A Műszaki Világ. (VII. évf. 1943.)

10. sz. — *Árva J. dr.*: Tordas. — —: Az átmenetgazdálkodás és a víziutak fejlesztésének problémái a Mérnökpolitikai Társaság előtt. — *v. Görgey V.*: Elsüllyedt haditengerészeti és kereskedelmi hajóegységek kiemelésének technikai megoldásai gyakorlati példák alapján.

11. sz. — *v. Nászy M.*: Gazdaságpolitikai feladataink a háború, az átmenet és a béke időszakában.

A Vadászkutya. (IV. évf. 1943.)

5. sz. — *Vértessy I.*: Kutyakiállítás. — *Felix E.*: A kutyák előkészítése a kiállításra. — *Dummel N.*: Képességi vizsgá. — *Mikódy A.*: Vízimunkára tanítás. — *g. Lelovich Gy.*: Vadászkutya és héja (karvaly) sólymászatra idomítása.

Bányászati és Kohászati Lapok. (LXXVI. évf. 1943.)

10. sz. — *Domony A.*: Könnyűfémek forróziója és az ellene való védekezés.

11. sz. — *Faller J.*: A magyar bányászviseletről. — *Boldizsár T.*: A bányalevegő lehűlésének okai egy nagyobb teljesítményű bányaszellőztető üzembehelyezésével kapcsolatban.

Bástyánk. (III. évf. 1943.)

5. sz. — *Várnai T.*: Kedves Barátom! — *Sali E.*: Őrségátadás. — *v. Sebők L.*: „Bástyánk“-ról. — *Tomesz D.*: Mi és Ők! — *Szanyi J.*: A bánya. — *Papp L.*: Baleknevelés balekszemmel. — *Vargha D.*: Széljegyzetek Karácsony Sándor könyveihez. — *Székely L.*: Ami hiányzik. — *Pányi Á.*: Éneklő Sopron.

Fás Tudósító. (II. évf. 1943.)

19—20. sz. — *Barlai E.*: Fűrészüzemi statisztika. — —: A fűrészüzem munkája. — *Földváry L. dr.*: A bükkfalpfá termelőterületei.

21—22. sz. — *Ifj. Sorg. A.*: Fatakarékosság. — *Bogyay L.*: Az erdő megtekintése. — *Pisszer J.*: Takarékoskodjunk a fenyőfával!

Gazdatisztek Lapja. (XLVII. évf. 1943.)

6. sz. — —: A Magyar Gazdatisztek Országos Egyesületének évi rendes közgyűlése. — *Csepinszky B.*: A gazdatisztek betegségi ellátásának kérdése.

Halászat. (XLIV. évf. 1943.)

5. sz. — *Mika F. dr.* és *v. Varga L. dr.*: A pénzes pér. (2. közl.) — *Khin A.*: A csallóközi halászlélet. (2. közl.) — *Szlezák L. dr.*: Egy korszerű halászati törvény jogi alapjai. (5. közl.)

Kertészeti Szemle. (XV. évf. 1943.)

6. sz. — *Ligethy J.*: Saintpaulia. — *Dandé M.*: Rövid és hosszú-nappalú növények. — *Madarász A.*: Törpe orgonák. — *Konta R.*: Hortensia kékités. — *Ubrizsy G. dr.*: A boróka- és körterozsda. — *Liszka J.*: Kertészeti kárbiztosítás. — *Keller O. dr.*: Kertjeink gyakoribb cinegeféléi.

Köztelek. (LIII. évf. 1943.)

19. sz. — *Laczkó A.*: Mit vessünk a kiszántásra ítélt kipusztult olajlen helyére? — *Udvaros K.*: További adatok az olajlen fajtakérdéséhez. — *Endrődy E. dr.*: Különleges talajjavító anyagok. — *Zajtay A. dr.*: A szénalisztek jelentősége. — *Szalay G. dr.*: Tapasztalataim a varjakról.

20. sz. — *Székely F.*: A textilmályva. — *Grábner E.*: A szántóföldi növények korszakosodási lehetőségei virágzásuk időszakában. — *Szilárdy Sz. dr.*: Telivér kancák terméketlensége. I. — *Bárdossy A. dr.*: Milyen irányelvek vezessék a gazdát korszerű munkaszervezésében? — *Berényi D. dr.*: Burgonyatermelésünk lehetőségei.

21. sz. — *Muzsai J.*: Kézi sáncolás a burgonyaföldön. — *Valádi B.*: Talajjavítások kérdése a gyakorlatban. — *Szilárdy Sz. dr.*: Telivér kancák terméketlensége. II. — *Bárdossy A. dr.*: Milyen irányelvek vezessék a gazdát korszerű munkaszervezésében? II. — *Reichenbach B. dr.* és *Rencz M. dr.*: A mangalicastértartás háborús üzemgazdasági vonatkozásai.

22. sz. — *Villax Ö. dr.*: Kukoricaterméseink megkészszerzése. — *e. Dorner B.*: Homokbuckás parlagföld hasznosítása. — *Párniczky Z.*: A lenbolha elleni védekezés. — *Izinger P.*: Néhány szó a mangalica malac szopós korban való szimultánözásáról.

Magyar Méh. (64. évf. 1943.)

6. sz. — *Reibel M.* és *Csajághy K.*: Akácfaék megjelölése. — *Béký A.*: Mézelőfák és cserjék megfigyelésére felhívás. — *Hankó L.*: Csemege lépesmész termelése. — *Ignác S.*: A kétanyás család 20 kg-os mézhozamáról. — *Csajághy K.*: Az akác ezévi gyenge mézélése. — *Hankó L.*: Rendellenesség a méhcsaládban.

Magyar Statisztikai Szemle. (XXI. évf. 1943.)

2—3. sz. — Az 1942. évi népmozgalom előzetes eredményei. — *Szél T. dr.*: A külső vándormozgalom újabb alakulása. — *Rochlitz Gy.*: Fordítási problémák a statisztikai irodalom köréből. — *Bögehold J.*: Marokkó, Algír, Tunisz.

Mezőgazdasági Közlöny. (XVI. évf. 1943.)

5. sz. — *Herke S.*: Szikeetalajaink megjavítása. — *H. A.*: Tordas, a szövetkezeti mintafalu. — *Ho.*: Az orosházi járás belvízkára. — *cs-n.*: Bulgária mezőgazdasági tervei 1943-ra. — *M. B.*: Románia mezőgazdaságáról. — *r-a.*: Szövetkezetek az új agrárpolitika szolgáltatában.

Nimród Vadászlap. (IV. évf. 1943.)

14. sz. — *Mike Gy. dr.*: Csiki hozzászólás a „Nagy kakas” tanulmányhoz. — *Kittenberger K.*: Krokodilusról. — *Kiss Á. dr.*: Ismét székelői vadászpanaszok. — *Beretz P. dr.*: Újabb adatok a balkáni gerle (*Streptopelia decaocto* friv.) szegedi megtelepedéséhez és költéséhez. — *Eidenpénz K.*: A dolhai szarvasállományról. — *Forti J. dr.*: A drótszűrő magyar vizsgál.

15. sz. — *Schleicher I. dr.*: Vadkár térítése összefüggő erdőségeknél. — *sz. Kracs K.*: Néhány szó a foglyok telepítéséhez és a foglyállomány megmentéséhez. — *Vasas J.*: Sárga drótszűrő vizsgál. — *Bástyai-Holtzer L.*: Gondolkoznak-e vadászmadaraink vagy ösztönük szerint cselekszenek?

16. sz. — *Thurn Rumbach I.*: Utóhangok. — *Gr. Esterházy L.*: Fehérmegeyi őzek. — *Szabolcs R.*: Vadvédelmi tanácsok.

Technika. (24. évf. 1943.)

5. sz. — Gállick I. dr.: Oldalvarratokkal végzett fáradozási kísérletek. — d'Ouvenou R.: Egy új dunaalatti járható alagút építése. — Fekete E.: Erőhatások állítható lépcsavarokban. — Szalmássy A.: Fenolgyantás alapú korszerű csapágó-anyagok. — Förster R.: A falángmentesítő anyagok alkalmazásának gyakorlati szempontjai. — Fialovits B.: A MÁV. gőzmozdonyainak történeti fejlődése. VIII. — Gillemot L. dr. és Nagy F.: Kísérletek a könnyűfém kokillaöntések szilárdsági vizsgálatának egységesítésére.

Természettudományi Közlöny. (75. kötet. 1943.)

5. sz. — Vermes M.: Újabb vizsgálatok a kristályok szerkezetéről. — Földváry M.: A szádelői völgy. — Aujeszky L.: A szivárvány és a valóság. — Kéz A.: Mikor keletkezett a Balaton. — Rapaics R.: Az élet-tartam öröklése. — Kendi Finály I. dr.: Ezüsttárgyak fényének megővése vegyi módszerekkel.

Pótfüzetek. 1943. 2. sz. (230.) — Rapaics R.: A gén-elmélet. — Méhes K.: Az ősföldrajzi kutatás módszerei. — Földváry M.: Hazai védett természeti emlékek. — Rotarides M.: A korszerű szemléltetés az állattani múzeumban. — Csókán P.: A könnyűfémek. — Regös J.: Mesterséges megtermékenyítés.

Vadászat. — Halászat. (XI. évf. 1943.)

9. sz. — a. Balogh A.: A fémköpenyű lövedékek preparálása vadászati célokra.

10. sz. — Udvardy M.: A magyar vadászat aktuális kérdéseiről. — a. Balogh A.: A minden célra alkalmas 9.3 mm-es kaliberű töltény. — Orday R.: A sporthorgász legnagyobb büszkesége.

Vadászujság. (III. évf. 1943.)

14. sz. — Szent-Ivány G. dr.: A magyar vadásztársadalom zürzavaros helyzete. — v. Szűcs D. dr.: Változtatni kell a tenyészvadkiosztás rendszerén. — Aigner Ö.: A farkasirtó rendelet margójára. — Mészáros F.: A községi vadászterületek haszonbérének felemelése. — Gyulavári J.: A kapásból való lövés művészete.

15. sz. — Szent-Ivány G. dr.: A vadászvizsga szükségessége! — Csicserei Orosz K.: Hozzászólás a „Változtatni kell a tenyészvadkiosztás mai rendszerén” című cikkhez. — Szentlőrinci: Egy kis gyakorlati útmutatás a golyósfegyverválasztáshoz.

KÜLFÖLDI LAPSZEMLE.

INTERSYLVA. 1943. 1. és 2. sz.

Süchting: Erdei talajok megjavítása és a fatermelés növelése meszezéssel. (Güteverbesserung der Waldböden und Steigerung der Holz-erzeugung durch Kalkung.) 1—19. old.

A mezőgazdasággal ellentétben az erdészet még mindig alig alkalmaz trágyázást, noha a könnyen és olcsón beszerezhető mészben ehhez igen kitűnő eszköz áll rendelkezésére.

A szerző a mésztrágyázás elméleti alapjainak a legújabb kutatási eredmények példáival történő megvilágítása után részletesen ismerteti a mésznek a talajra kifejtett kitűnő vegyi és élettani hatását. Kísérleti adatokkal igazolja annak az eddig vallott nézetnek a tarthatatlanságát, hogy erdei fáink legtöbbje — különösen a lúccs és erdeifenyő — érzékeny a talaj elsavanyodása iránt.

A méztrágyázás közvetlen kedvező hatása a csemeték fokozott fejlődésében nyilvánul, a növekvő fatömeg-gyarapodás pedig a jobb táplálkozási viszonyokon alapuló közvetett kihatásnak a bizonyága.

Hangsúlyozza azonban a szerző, hogy a méz túlzott mértékben történő adagolása az összes eddigi kísérletek szerint feltétlenül hátrányos. Végül ismerteti a különböző meszezési módokat és méztrágyákat, valamint a zöldtrágyázással kapcsolatosan végzett eljárások hatását is.

A gyakorlat szempontjából igen jelentős, néhány tanulságos fényképpel is megvilágított közleményt melegen ajánljuk kartársaink figyelmébe.

Vági: Az erdészeti talajtan kutatási feladatai Magyarországon. (Forschungsprobleme der forstlichen Bodenkunde in Ungarn.) 21—27. old.

A magyar erdőművelés számára igen fontos, hogy az Alföld száraz, méztartalmú homoktalajaira pontos jellemzőket találjon, mert az akác-fásítás eredményességének ez elengedhetetlen előfeltétele.

A szerző négy rövid, összefüggő részletmunkában tárja elénk, miként kísérlete meg a kutatás vegytani és talajélettani szempontból a kérdés megoldását, s miként változik az év folyamán az talaj húmusz- és könnyen oldódó foszforsav-tartalma.

Mazek—Fialla: Új gyantacsapolási eljárások. (Neue Hartungsverfahren.) 28—44. old.

A lapunk ez évi II. füzetében — *Roth Gyula* fordításában — közzölt tanulmánnyal azonos tartalmú ismertetés, amelynek a gyakorlati értékét néhány kitűnő fénykép is emeli.

Campredon: A francia fatermelés, -kereskedés és -fogyasztás szabványosítása. (Die Normung in Frankreich in Holzerzeugung, -Handel und -Verbrauch.) 45—58. old.

A Franciaországban 1920 óta bevezetett szabványosításnak a fával foglalkozó ága a hazai hasonló törekvéseknek is tanulságos például szolgálhat. Az egyébként igen érdekes részletekre helyszűke miatt nem térhetünk ki.

Sirakow: Bulgária erdészeti alaptörvénye. (Das forstliche Grundgesetz Bulgariens.) 60—75. old.

Az erdőállomány megővése, ill. a belterjességre törekvő gazdálkodás előmozdítása céljából 1925-ben hozott, s a régi állapottal szemben feltétlenül korszerűnek mondható erdőtörvényt ismereti.

Streiffert: A világ fakereskedelme és fagazdasága. (Weltholzhandel und Weltholzwirtschaft.) 77—91. old.

Grottian-nak a Nemzetközi Erdészeti Központ megbízásából készített és a két világháború közötti időnek a fogalmát tárgyaló munkáját vizsgálja, és ennek alapján kísérli meg a legközelebbi jövő faszükségeinek a kimutatását, különös tekintettel a minőségi igényekre.

Cajander: Az erdőtípusok lényege és jelentősége. (Wesen und Bedeutung der Waldtypen.) 169—207. old.

A nemrég elhunyt világhírű erdész a Finn Erdészeti Kutató Intézet „Siva Fennica” c. folyóiratában még 1930-ban közölte kutatásainak maradandó értékű eredményeit összefoglaló tanulmányát.

Ezt — a Nemzetközi Erdészeti Központ kérelmére — az azóta végzett vizsgálataival kiegészítve bocsátotta az *Intersylva* rendelkezésére — 4 nappal váratlanul bekövetkezett halála előtt!

Aki a korszerű erdőművelés alapjaival tisztában kíván lenni, annak *Cajander* munkáját ismernie kell!

Echeverria: Gyorsnövész külföldi fajok a spanyol erdőkben. (Schnellwüchsige ausländische Holzarten in der spanischen Forstwirtschaft.) 209—219. old.

Spanyolország területének csak egy keskeny északi sávja alkalmas a középeurópai fajok tenyésztére, az ország többi részén a kedvezőtlen éghajlati viszonyok következtében csak szárazságot és nagy hőmérsékleti különbséget tűrő fajok betelepítése hozhat komolyabb erdőgazdasági eredményeket.

A szerző ilyen szempontból vizsgálja a kérdést és részletesen ismerteti az elsősorban számítába jöhető külföldi fajokkal (*Pinus Pinaster*, *P. insignis*, *Eucalyptus globulus*) végzett eddigi kísérleteket.

Bornebusch: A dán gyérítés hatása a bükkösök fejlődésére és értékbeli gyarapodására. (Die dänische Durchforstung, ihr Einfluss auf die Ausgestaltung und den Wertzuwachs des Buchenwaldes.) 222—240 old.

A hírneves eljárásnak *Reventlow* gróf volt a kezdeményezője, aki már a XIX. század elején felismerte a gyérítések élettani és erdőgazdasági fontosságát. A szerző teljes részletességgel, a táblázatok, függvényábrák és fényképek nagy tömegével ismerteti az eljárást, amelynek a korszerű erdőművelés kétségtelenül igen sokat köszönhet.

Sala: A felsőfokú erdészeti szakoktatás Olaszországban. (Die Ausbildung für den höheren Forstdienst in Italien.) 242—252. old.

Az erdészeti szakoktatásnak Olaszországban nincs nagy múltja. Az első — inkább felvilágosító jellegű — előadásokat 1864-ben tartotta néhány, az erdészeti iránt lelkesedő egyetemi tanár, akik tudatára ébredtek annak, hogy Olaszország kevés erdejét csak erélyes intézkedések menthetik meg, az elpusztultak helyére pedig csak kellő szaktudás telepíthet újakat.

A szerző a mult rövid vázolója után a jelenlegi — katonai alapon megszervezett — erdészeti főiskolai rendszert ismerteti, a tantárgyak felsorolásával.

Schädelin: A talaj tiszta jövedelme és az erdőgazdaság. (Bodenreinertragslehre und Waldwirtschaft.) 254—256. old.

Újabb megerősítése annak, hogy a talaj tiszta jövedelemére alapított gazdálkodás milyen hátrányos, és mennyi házával tartozik az erdészeti *Pressler*nek, aki ezt először bebizonyította.

ZEITSCHRIFT FÜR WELTFORSTWIRTSCHAFT. X. köt. 1/2. sz. 1943.

Cermak: Hogyan lehetne Nyugatafrika egyenlítői őserdeiből Európát fával ellátni? (Die Möglichkeiten der künftigen Holzversorgung Europas aus den äquatorialen Urwäldern Westafrikas.) 3—49. old.

A nagyon alapos előtanulmányokra felépített értekezés azért érdekel komoly figyelmet, mert a felkutatható volt összes statisztikai adatok egybevetéséből tudomásunk szerint első ízben von le számszerű következtetéseket Európa részére, és faellátásunknak nyugatafrikai megsegítésére vonatkozólag igen körültekintő javaslatot is tesz.

A szerző bevezetőül röviden ismerteti a számításba jöhető nyugatafrikai erdőségek általános viszonyait, részletesen felsorolja a kivitelre alkalmas fajokat, leírja a régebbi gazdálkodási módokat, és végül egy öt éves tervben foglalja össze azokat a teendőket amelyek segítségével a leírt területek erdőgazdasága bekapcsolódhatna Európa fa gazdászágába.

SCHWEIZERISCHE ZEITSCHRIFT FÜR FORSTWESEN. 1943. 5. sz.

A füzetet csaknem teljes egészében azoknak a vitaelőadásoknak az ismertetése tölti ki, amelyeket a zürichi műegyetem erdőmérnöki osztálya rendezett a gyakorlat szakembereinek. *Aubert* a fának mint motorüzemanyagnak a felhasználásáról beszélt, *Schönenberger* a Jura-hegység erdei legelőit ismertetette, *Müller* a hegyvidéki legelőerdők helyes felújítására vonatkozólag adott néhány gyakorlati jótanácsot, *Stoeckle* a középerdő átalakításáról, *Janett* az erdei legeltetés szabályozásáról, *Roth* pedig az elegyelen lúcfenyvesek átalakításáról tartott előadást.

DER DEUTSCHE FORSTWIRT. 1943. 39/40—43/44. sz.

Stach: Kéreggel vagy a nélkül? (Mit oder ohne Rinde?) 169—171. és 178—179. old.

A szerfa bemérésének két különböző módja a gyakorlatban sok vitára, kifogásolásra és perre adott okot. A szerző teljes tárgyilagossággal állítja szembe a két eljárás előnyeit, illetve hátrányait, és arra a következtetésre jut, hogy a további zavarok megszüntetése céljából a szerfának kéreg nélkül történő bemérését kell elrendelni.

Eberts: A teljesítmény növelése az erdőbirtokosok társulása útján (Leistungssteigerung durch Bildung von Forstverbänden.) 185—191. old.

A paraszterdők hozadéka Németországban is messze elmarad a közületi és szakszerűen kezelt magánerdőké mögött.

Mivel ezeknek az erdőknek az összes területe Németországban is igen jelentős, a kormány szükségét látta annak, hogy kezelésük belterjességének a fokozására törekedjék. Ezt a célt erdőbirtokossági társulatok alakításával és azok gazdálkodásának az irányításával véli elérni. Az erre vonatkozó két rendelet május 7-én jelent meg.

A magyar szakközönség, amelynek a közbirtokossági erdők gazdálkodásáról bőséges tapasztalata van, bizonyára élénk érdeklődéssel fogja kísérni a német próbálkozás eredményeit.

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁS.

Surjánszky Kálmán. †

1943 május 26-án újabb mélységes gyász borult a magyar erdőszetre. Fáradhatatlan munkásságban eltöltött élet után elköltözött a sorainkból egyik legérdemesebb kartársunk: *Surjánszky Kálmán* ny. miniszteri tanácsos.

A szív embere volt! Nemeslelkű, istenfélő, szüleinek mindig hálás, gondoskodó gyermeke, testvéreinek gyámola, szaktársainak hűséges segítője, a gondjaira bízott javaknak igaz sáfára, forrón szeretett szakjának ernyedetlen munkása, fellebbvalóinak igaz tisztelője, alárendeltjeinek példaadó előjárója, az erdők gondos megvédője, ápolója és fejlesztője, a magyar haza hű fia, igaz barát, a köz megértő és buzgó tisztviselője.

Selmechányán született 1881-ben, ősi bányászcsaládból. Főiskolai tanulmányainak az elvégzése után, az államvizsga előtt, egy évig Selmec és Bélabánya thj. város erdőhivatalában kezdte pályafutását, mint erdőgyakornok.